

3. השתיקה

אם עולה מחשבה בראשכם, עכבו אותה, אל תביאו אותה מיד לידי ביטוי מילולי, אלא התקרבו אליה; כתוצאה מן העיכוב שבשתיקה היא תתגבש ותצבור עוצמה, כמו אדי-קיטור בסיר הלחץ.

הלחץ והעיבוי מחוללים את תכונת ההפעלה המגנטית על-פי החוק, שהחזק יותר מושך אליו את החלש. צורות-מחשבה דומות נמשכות כך מכל הצדדים, נאחזות, מחזקות עוד ועוד את כוחה של המחשבה האישית, המקורית, ועל-אף זאת פועלות כך, שהצורה שחוללה לראשונה משחיתה עצמה, עקב היאחזותן של צורות זרות, משתנה ומקבלת על עצמה חילופי-צורה עד להבשלתה המלאה. אתם חשים כל-זאת בתוכם, אולם סבורים תמיד שמדובר אך-ורק ברצונכם האישי. *ואולם אין דבר שהוא אך-ורק רצונכם האישי, אלא תמיד הוא מלווה גם במשהו זר!*

מה אומר לכם מהלך זה?

שרק בהתמזגות ואיחוד של פרטים בודדים ניתן ליצור משהו שלם!

ליצור? זה נכון?

לא, אלא לעצב! שכן לאמיתו-של-דבר לא מתקיימת יצירה של דבר-מה חדש, אלא כל הדברים אינם אלא עיצוב-מחדש, שהרי כל הפרטים כבר קיימים בבריאה-הגדולה. פרטים אלו אמורים לעמוד לשירות דרכי השלמות, וזה הדבר שיביא לאיחודם.

איחוד! אל תחליקו על פניהם בדרככם, אלא נסו להעמיק בהבנה, שבשלות ושלמות יושגו באמצעות ההתאחדות. המשפט נח בבריאה כולה כאוצר המבקש להיחשף. הוא קשור בפנימיותו אל החוק, שרק מתוך נתינה תתאפשר גם קבלה! ומה נדרש להבנה נכונה של משפטים אלו?

דהיינו, לחוויה?

אהבה! ולכן גם נמצאת האהבה ככוח הגבוה ביותר, כעוצמה חסרת-גבולות בסודות הקיום הגדול!

כפי שההתמזגות נבנית במחשבה אחת בודדה, מתחדדת ומתעצבת, כך קורה גם עם האדם עצמו, ועם הבריאה כולה, שהיא התמזגותם הנצחית והבלתי-פוסקת של צורות בודדות קיימות, באמצעות כוח-הרצון, היוצר צורות חדשות ומובילן אל השלמות.

אדם בודד אינו יכול להציע לכם שלמות, אלא האנושות כולה על כל מכלול פרטיה! לכל אחד מהם דבר הנמנה בהכרח על אותו שלם. וכך קורה לעתים שאדם מתקדם, ששוב אינו מכיר עוד בכל אותן תשוקות ארציות, אוהב את האנושות כולה ולא אדם אחד בודד בתוכה, שכן רק האנושות כולה יכולה לפרוט על מיתרי-רוחו הבשלה ולהגיע מתוך התעלות אל האקורד ההרמוני השמימי. הוא נושא את ההרמוניה בתוכו, שכן כל מיתריו מהדהדים!

בחזרה אל המחשבה, שהצורות הזרות משכו אליהן והפכה, כתוצאה מכך, חזקה יותר ויותר. היא יוצאת לבסוף אל מעבר לכם, בגלי-עוצמה דחוסים, חודרת את מרחב האאורה של קיומכם הפיזי ומשפיעה על סביבתכם.

תופעה זו מכונה על-ידי האנושות בשם 'מגנטיות'. אלו שעדיין לא הכשירו עצמם יאמרו: "משהו קורן ממך!", בהתאם לאופי - נעים או בלתי-נעים. מושך או דוחה. הדבר מורגש!

אולם דבר אינו קורן ממך!

תהליך יצירת התחושה הזו אצל האחר, מקורו בכך שאתם מושכים אליכם כמגנט, מבחינה רוחנית, את כל הדומים לכם. ומשיכה זו היא מוחשית עבור זולתכם. אך גם כאן מתקיימת השפעת-הגומלין. בתוך הקשר יוכל האחר לחוש בבירור את עוצמתכם, ואז תתעורר בו, כתוצאה מכך, ה'אהדה'.

החזיקו זאת תמיד לנגד עיניכם: כל הרוחני, בהתאם למונחים שטבענו, הוא מגנטי, ואף ידוע לכם שהחזק יותר מנצח את החלש באמצעות המשיכה, באמצעות השאיבה פנימה. כך יישלל מן העני (החלש) "גם את אֲשֶׁר לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ". הוא יהפוך תליתי.

לא מדובר כאן באי-צדק, אלא הכל מתבצע על-פי חוקי-האל. האדם נדרש אך-ורק לאסוף עצמו, לרצות באמת, וכבר הוא מוגן מכך.

כעת תשאלו מן הסתם: ומה אם כולם מבקשים להיות חזקים? כאשר אין עוד ממי לקחת? אז, חבר יקר, *תתקיים החלפה מרצון-חופשי*, שכן החוק קובע, שרק בנתינה תוכל להתקיים גם קבלה.

לכן לא קיימת כל עצירה, אלא אך-ורק היעלמות של כל פחיתות-הערך.

וכך, עקב נרפות-הרוח הופכים רבים לתלתיים ברוחם, לעתים אף מגיע הדבר לכדי-כך, שאין בהם כלל יכולת ליצור מחשבה משל עצמם.

יש להדגיש שרק הדומים באופיים נמשכים. ולכן הביטוי: "מצא מין את מינהו". השתיינים יזהו תמיד זה את זה, המעשנים יחשו "אהדה" לשכמותם, הרכלנים, השחקנים וכן הלאה; ואולם גם האצילים ימצאו עצמם יחד בדרך למטרה הנאצלת.

וכעת להמשך:

המאמץ המושקע בצורה רוחנית, משפיע לבסוף גם בעולם הפיזי, שכן כל הרוחני נדחף אל החומריות-הגשמית, וכאן עלינו לזכור את חוק השפעות-הגומלין, משום שהמחשבה קשורה תמיד עם המקור, ובקשר הזה באה לידי ביטוי הקרינה החוזרת.

כאן כוונתי, תמיד, אך-ורק למחשבות אמיתיות, הנושאות בקרבן את כוח-החיים של בינת-הלב הרוחנית. ולא להשחתת כוחו של המוח, שנמסר לידיכם כמכשיר, ומייצר אך ורק מחשבות בלתי-יציבות, ואשר בעיתות-בלבול נדמות כצללים ערפיליים בלבד, המתנדפים במהירות, למרבה-המזל. מחשבות כאלו גוזלות מכם זמן וכוח רבים, ואתם משליכים לריק את הטוב שהופקד בידכם.

אם, למשל, אתם חושבים באמת על משהו, מחשבה זו תהפוך לכוח-מגנטי חזק הודות לכוחה של השתיקה, ותמשוך אליה את כל אשר דומה לה ומפרה אותה. היא תבשיל ותפרוץ את מסגרות השגרה, ואף תחדור אל ספירות אחרות ומשם יזרמו אליה מחשבות גבוהות יותר... ההשראה!

לכן, כאשר מדובר בהשראה, המחשבה הבסיסית חייבת לצאת מתוכם, בניגוד לתיקשור, שעליו מוטל להקים לעצמו גשר אל העולם-שמעבר, אל העולם הרוחני, כדי לשאוב מן הבאר שבו בצורה מודעת.

השראה, לפיכך, אין לה דבר וחצי-דבר עם תיקשור.

זו תביא להבשלת המחשבה בתוכם. אתם מגיעים אל המימוש ומביאים לכדי ביצוע את הפרטים הבודדים של צורות-המחשבה, שנדחסו בכוחכם, לאחר שריחפו כבר קודם ברחבי-היקום.

בדרך זו, בעזרת הקיום-הרוחני הקיים מאז ומעולם, אתם יוצרים מן ההתמזגות והדחיסה צורה חדשה! וכך מתחלפות תמיד, בבריאה כולה, רק הצורות, שכן כל השאר הוא נצחי ובלתי-ניתן להריסה.

הישמרו לכם מפני מחשבות פתלתלות, ומכל שטחיות בחשיבתכם. מר הוא טעמה של קלות-הדעת; שכן היא מפחיתה במהירות מערככם והופכת אתכם לקרקע-פורייה עבור השפעות זרות, והן יביאו אתכם בקלות לכדי קדרות, גחמנות וחוסר-צדק ביחסכם לסביבתכם הקרובה.

אם קיימת בכם מחשבת-אמת ואתם אווזים בה בחוזקה, ידחף אותה לבסוף הכוח שצברתם גם להגשמתה; שכן מהלכם של כל הדברים מתרחש במלואו ברוח, כי כל כוח הוא רוחני בלבד! מה שיהפוך גלוי לעיניכם אז, יהיה תמיד ההשפעות האחרונות בלבד של תהליך רוחני-מגנטי שקדם להן, ומתרחש באופן זהה ומתמשך, על-פי סדר קבוע.

התבוננו, וכאשר אתם סבורים שְהַרְאָה תוצג בפניכם בקרוב, שכל החיים האמיתיים, אינם יכולים להיות, למעשה, אלא רוח, בזאת בלבד טמון המקור, ואף שוכנת ההתפתחות. אתם חייבים להגיע אל הידיעה-המוחלטת, שכל-אשר רואות עיניכם-הגשמיות, אינו אלא השפעות פעולתה-הנצחית של הרוח.

כל פעולה, ולו התנועה הזעירה ביותר של האדם, התבקשה תחילה באופן רוחני. גופנו מתפקד במקרים אלו רק כמכשיר המופעל על-ידי הרוח, ואשר הגיע לדחיסתו הנוכחית רק בכוחה של הרוח. כך גם עצים, אבנים והאדמה כולה. הכול קם לתחייה, זורם ופועל הודות לרוח היוצרת.

ואולם, משום שכל החומר, זה הגלוי לעין הארצית, אינו אלא השפעות החיים-הרוחניים, הרי שלא יקשה עליכם לתפוש, שבהתאם לאופיים של חיי-הרוח בסביבתנו הקרובה, כך ייבנו גם הנסיבות הארציות סביבנו. והנובע מתוך כך בצורה הגיונית הוא ברור: לאדם עצמו ניתן כוח, הודות למבנה-הבריאה החכם, לעצב את הנסיבות בסיוע כוחה של הבריאה. הוא יהיה מבורך, אם יעשה בו אך ורק שימוש לטובה! ואולם הוא יסב לעצמו כאב, אם יעשה בו שימוש לרעה!

רוח האדם אינה אלא מוקפת ומתערפלת על-ידי תשוקות-ארציות, הנצמדות אליה בעלוקות, מכבידות עליה את משקלן, וגוררות אותה כלפי מטה. מחשבותיו הן כעת פעולה רצונית, ובהן טמון כוח רוחניו. בידו של האדם נתונה ההחלטה, אם לחשוב טובות או רעות, ובכך יכול הוא לכוון את הכוח-האלוהי לעבר הטוב, או לעבר הרע! בכך מוטלת האחריות על כתפי-האדם; ושכר-ועונש יגיעו על-כן לבטח, שכן כל השלכות-המחשבה חוזרות אל נקודת-המוצא מכוחו של חוק השפעות-הגומלין, שלעולם אינו חדל מלהתקיים, שאת פעולתו לא ניתן לבטל ושאין בו סליחה ומחילה.

ולפיכך הוא גם אינו ניתן-להשחתה, חמור, וצודק! הלא-כך נאמר גם על האל?

גם אם מתנגדים רבים מסרבים כיום להכיר בקיומה של אלוהות אחת, עדיין לא ישתנה דבר וחצי-דבר בכל אשר אמרתי לכם. כל שעל האנשים לעשות הוא לזנוח את השימוש במילה "אל", להעמיק באמת במדע, ואז ימצאו בדיוק את אותו הדבר, כשהוא מובע במלים אחרות. האין זה מגוחך להוסיף ולהתווכח על כך?

איש אינו יכול לעקוף את חוקי-הטבע, איש אינו יכול לחתור כנגדם. האל הוא הכוח-המניע את חוקי-הטבע; הכוח שאיש עדיין לא תפש, לא ראה, ועדיין - את השפעותיו חייב כל אחד, כל יום, כל שעה, ובכל חלקיק-שנייה, לראות, לחוש ולהתבונן, אם רק ירצה, בתוך עצמו, בכל חיה, בכל עץ, בכל פרח, בכל סיב של עלה, כאשר הוא מתפרץ מן המעטפת, כדי להגיע אל האור.

האם לא מדובר בעיוורון, להתנגד לכך בקשיות-עורף, בעוד כל-אחד, אפילו המכחיש הנחרץ ביותר, מאשר את קיומו של כוח זה ומכיר בו? מהו הדבר המונע בעדם לכנות את הכוח, שהכירו בקיומו, בשם "אל"? האם זוהי גאווה ילדותית? או אולי בושה מסוימת בכורח להודות, שכל העת ניסו להכחיש בעקשנות דבר-מה שקיומו היה ברור להם מאז ומתמיד?

מן הסתם אף לא אחד מהם. הגורם יהיה משום שלאנושות הוצגה תמונה מעוותת של האלוהות הגדולה, מכיוונים כה רבים, עמה לא יכלו להסבין, לו ביקשו לחקור באמת. כוח-האלוהות העוטף-כל וחודר-כל חייב הרי לקטון ולהפחית מערכו בניסיון לדוחסו אל תוך תמונה! בעת חשיבה-מעמיקה אף תמונה לא תוכל להתאים עצמה אליו! בדיוק משום שכל אדם נושא את מְשָׁבֶת-הָאֵל בתוכו, הוא מתנגד, בחושיו הטבעיים, להצרתו של אותו כוח עצום ובלתי-נתפש, שחולל אותו, ומדריך אותו.

הדוֹגְמָה נושאת באשמה לחלק ניכר מאלו, שבהתנגדותם מבקשים להתעלות מעל לכל מטרה, לעתים-קרובות אף בניגוד לוודאות הקיימת בתוכם.

ואולם לא רחוקה השעה, בה תגיע ההתעוררות-הרוחנית! בה יבין האדם נכונה את משמעות מילותיו של הגואל, יתפוש נכונה את מהות עבודת-הגאולה הגדולה שלו; שכן המשוח הביא גאולה מן החושך, בכך שהראה את הדרך אל האמת, כאשר הצביע, כאדם, את הדרך לרום-המואר! ובדמו על הצלב טבע את חותם-ידיעתו-המוחלטת.

האמת לא היתה מעולם אחרת משהיתה כבר אז, ומשהיא כיום, ומאשר תהיה גם עוד אלפי שנים; שכן היא נצחית!

לכן, למדו להכיר את החוקים המונחים בבסיס הספר-הגדול של הבריאה כולה, שהכניעה להם משמעה: אהבת האל! באמצעותה לא תגרמו להפרת ההרמוניה, אלא תתרמו לעיצוב אקורד התהודה והבאתו למלוא גובהו.

אם תאמרו: הריני מכניע עצמי מרצוני-החופשי לחוקי-הטבע הקיימים, משום שהם פועלים לטובתי, ובין אם תאמרו: הריני מכפיף עצמי לרצון-האל, כפי שבא לידי ביטוי בחוקי-הטבע, או שמא: הכוח הבלתי-נתפס המניע את חוקי-הטבע... האם קיים הבדל כלשהו בהשפעתם? הכוח קיים, ואתם מכירים בקיומו, ומחויבים הרי להכיר בו, משום שלא נותר עוד דבר עבורכם לעשותו, מרגע ששקלתם דבר-מה... ובכך, הרי אתם מכירים באל שלכם, בבורא!

וכוח זה פועל בכם גם בחשיבה!

לכן אל תעשו בו שימוש לרעה, אלא חישובו אך טוב!
אל תשכחו לעולם: כאשר אתם מחוללים מחשבות, אתם עושים שימוש בכוח-אלוהי, ועמו תוכלו להגיע אל הטהור והגבוה ביותר!

נסו לא לשכוח לעולם, שכל תוצאות מחשבתכם ישובו לפגוש בכם תמיד, בהתאם לכוחה, לעוצמתה ולהיקפה של השפעת-המחשבה, בטוב וברע כאחד.

ואולם משום שהמחשבה היא רוחנית, הרי שגם התוצאות שבות כשהן *רוחניות*. הן פוגשות אתכם, על-כן, באותה מידה, בין אם כאן על-פני-האדמה, או לאחר פרישתכם אל עולם-הרוח. ומשום שהן רוחניות, הרי אינן קשורות בהכרח לחומר. וכך, גם קריסתו של הגוף אינה מבטלת את השפעתן! נקמתה של פעילות-הגומלין בוא-תבוא לבטח, במוקדם או במאוחר, כאן או שם, ללא-כל-ספק.

הקשר הרוחני נותר יציב עם כל פעולותיכם; שהרי גם הפעולות הארציות, חומריות, מקורן במחשבה שחוללה ברוח, ונותרות על-עומדן גם אם כל הארצי אינו קיים עוד.

ולכן נאמר נכונה:

”פעולותיך ממתוות לך, כל-עוד לא פגשת בהשפעתה של פעולת-הגומלין המביאה לביטולן.”

אם תפגשו את פעולת-הגומלין עדיין כאן על-פני-האדמה, או שוב על-פניה, יהיה כוחן של ההשלכות הנובעות מן הרוח, *בהתאם לאופייה*, בטוב וברע, מושפעות מן הנסיבות, הסביבה או ישירות מגופכם שלכם.

ולשם-כך יש צורך לציין שוב, במיוחד: *החיים האמיתיים, בפועל, מתרחשים ברוח!* ואין להם זמן ואף לא מרחב, ולפיכך הם גם בלתי-ניתנים להפרדה. הם קיימים מעבר למושגים-הארציים. מסיבות אלו פוגשות אתכם ההשלכות, בכל-מקום בו תהיו, במועד בו חוזרת ההשפעה אל נקודת-ההתחלה, בהתאם לחוקים-הנצחיים. דבר אינו אובד, הן יגיעו לבטח.

ואז נפתרת גם השאלה, הנשאלת לעתים כה קרובות, כיצד ייתכן שנגזר על אנשים, שהם לכאורה טובים, לסבול סבל רב בחייהם הארציים, עד-כדי מראית-עין של חוסר צדק.

אלו הן השפעות שהם חייבים לפגוש בהן!

כעת ידועה לכם התשובה לשאלה זו; משום שגופכם-הארצי הנוכחי אינו משחק כל תפקיד בכך. הלא גופכם אינו אתם, הוא אינו כל ”האני” שלכם בשלמותו, אלא רק מכשיר, בו בחרתם, או שנאלצתם לקבלו, בהתאם לחוקים המרחפים בחייכם-הרוחניים, תוכלו לכנותם גם חוקים-קוסמיים, אם יסייע לכם הדבר להבינם. החיים-הארציים הנוכחיים אינם אלא פרק קצר בקיומכם האמיתי.

מחשבה הרסנית, אם לא ניתן לה מוצא, אין כוח שיוכל להגן מפני השפעת-הגומלין שלה. כמה אנשים יחוו את הייאוש כאשר תתעורר רוחם, ויבקשו לחזור ולהירדם בשגרה הישנה בה היו שקועים עד-כה. הם אינם יודעים הרי, מה עוד מצפה להם, מה עוד יפגוש בהם בהשפעת-הגומלין שלהם מאז! או כפי שאומרים האנשים: ”על מה עליהם לכפר.”

ואולם אל דאגה!
עם ההתעוררות מוצגת לפניכם גם הדרך במבנה הבריאה העצום, שמכוחו של אותו כוח-הרצון-
הטוב, עליו כבר הצבעתי עבורכם באופן מיוחד, תוכלו למנוע, או להסיט הצידה לחלוטין, את
סכנות השפעתה של הקארמה.

אף את זאת הניחה רוחו של האל בידכם.

כוח-הרצון-הטוב מקיף אתכם במעגל המסוגל למנוע את חדירתו של האופל, או מחליש את
השפעתו במידה ניכרת, בדיוק כמו שכבת-אוויר המגינה על כדור-הארץ.

אולם כוח-הרצון-הטוב, אותו מגן עוצמתי, מתרחב ומתגבר בכוחה של השתיקה.

ולכן קורא אני לכם, המחפשים, עוד פעם אחת, בדחיפות:

”שמרו על טוהרה של ליבת-מחשבותיכם ולאחר-מכן תרגלו, בראש-ובראשונה, את כוחה הגדול
של השתיקה, אם ברצונכם לנוע קדימה.”

האל כבר עיגן בתוכם את הכוח לכל!

כל שעליכם לעשות הוא להשתמש בו!

